

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casanova.

Logotip: Josep Hortolà.

Foto portada: A. Castillo.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe.
Cambrils, 6. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Arnadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Píera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manilla, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Varcher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardí.

**Dircció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

Les síntesis de Lerma

I gual que a Madrid, però més tard. Allà, el PSOE ha fet tot el possible per integrar en la seua imatge de canvi tot, absolutament tot. En aquesta maniobra, l'operació «Ortega y Gasset» fou una de les més ambiciosos i, també, de les més estranyes.

Ací, com que hi havia pocs morts rescatables, aquests *young nationalists* l'han empresa amb alguns dels vius. Per exemple, Fuster. I la veritat és que no el deixen de petja. Ara, sempre que el puguen rodejar sense eixir dels límits geogràfics valencians. Si Fuster actua a Barcelona, la cosa ja canvia. Hi va un director general, fins i tot un conseller, però mig d'amagat o d'amagat del tot. Si la festa se celebra en allò que ells anomenen «la Comunitat Valenciana», ¡quina carcassa de presències!

En principi, tot això sembla lògic. Qualsevol considerarà ben enraonat que les màximes autoritats del país se sumen a un homenatge a la personalitat i a l'obra de Fuster, com el que es féu a Sueca fa uns dies. Al capdavant, no serà cada any que tinguen oportunitats fàcils d'homenatjar persones tan decisives. I cal aprofitar les ocasions. No llueix tant com a Madrid, amb Alfonso Guerra, el cultíssim vice-president socialista, però vesteix. La presència pot semblar lògica, dic, però el problema és que la volen cobrar i que, al meu parer, els ix massa barata.

I algú hauria de portar les actituds i les expressions a la dimensió exacta, perquè els polítics tendeixen a la hiperbole. Ningú, amb la lògica dialèctica a la mà, no pot ni tan sols insinuar que el PSOE siga la síntesi entre allò que Fuster ha postulat tota la vi-

da i allò que el País Valencià ha donat de si, entre la teoria i la realitat, entre «el poble valencià» i Fuster. El PSOE, si de cas, ha fet una combinació que li ha eixit bé i en la qual ha anat deixant pel camí molt, però molt, del que la dreta li ha exigut que deixàs.

El president Lerma afirmava en l'homenatge de Sueca: «la proposta de Fuster és un projecte d'unitat per a un poble. Aquest projecte té ja, modestament, una manifestació en la Generalitat valenciana».

Entre la modèstia i la misèria hi ha una diferència que qualsevol observador reconeixerà, de la mateixa manera que qualsevol lector atent dels papers de Fuster veurà en aquesta descripció del president Lerma una mutilació poc subtil d'un pensament, ple de matisos, però estructurat com un tot. Per exemple: els projectes de Fuster sobre el País Valencià han estat sempre inseparables d'un de més ampli per al conjunt dels Països Catalans. No dir això és llegir i recordar només allò que convé a una determinada estratègia política, la del PSOE, que, en molts i molts aspectes, és la simple negació de la proposta fusteriana, quan no una burla neta i pelada.

Ja se sap que els homenatges mai no són gratuïts. De vegades, es fan perquè s'espera traure un benefici material de l'homenatjat; de vegades, perquè se'l vol utilitzar com a element justificador de les actituds pròpies. Posar-se al costat de l'homenatjat és, en alguna mesura, apropiari-se'n els mèrits. Ara, aquestes operacions s'han de fer amb una certa delicadesa. Si no, tot pot convertir-se en una caricatura. I Fuster no s'ho mereix.

Francesc Pérez i Moragon